

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

Σε κάθε πόλι δλοι οι νέοι προτιποθον αως
 δ ένας νλ περλίτη τον άλλο με τοῦτο ή μ' ε
 κείνο τον τρόπο. Ίδρθον φιλολογικῶς και
 ἀθλητικῶς συλλόγους. Ήδιδον περιοδικά
 και ἀρχολογῶσαι εἰς τόσα ἄλλα πράγματα, τὰ
 ὅποια συνελθον εἰς τή σωματικῆ και πνευμα-
 τικῆ των ἀνάπτυξι.

Μίνο τὸ ῥέθουρον ἔμενον ὡς τῶρι πῖτω,
 πρὸ τὸ γενικὸ φιλολογικὸν ἔντημα δλων τῶν
 ἄλλων πῖτω. Ἡ πόλις ποῦ ἀνέδειξε φιλο-
 λόγους σὺν τὸ Μουσούρω, τὸ Χερτάσο και
 τότους ἄλλους, ἡ πατρίδα τοῦ μεγάλου μας
 γλωσσολόγου, τοῦ Χιτζιδάκη, ἡ πόλις αὐτῆ,
 ἡ φημισμένη γὰ τὴ πνευματικῆ της ἀνάπτυ-
 ξι, γὰ τὴν ἀγάτη της πρὸς τὰ γράμματα, ἔμε-
 νε ὡς τῶρι χωρὶς ὅτε ἕνα βῆμα νλ κίμη
 σὺν φιλολογικὸν δρόμο.

Ὅτε ἕνας φιλολογικὸς Σόλλογος, ὅτε ὅνα
 περιοδικὸν!! Οἱ νέοι μας ἀνλ νλ προτιποθον
 τὴν εὐγενῆ ἀμύλη σὴ φιλολογία, προτιποθου-
 σαν τὴν κλημισμένη ἀμύλη τῶν κίφω-
 νεῶν και τῶν σφαιριστηρίων. Προτιποθουσαν
 τὴ βόλιτα και τὸ... πικρατέμετο. Ήδιδοντο
 σὲ πράγματα τὰ ὅποια, κατὰ τὴ γνώμη της
 Κοινωνίης μας, ἦσαν ἀρετὰ γὰ νλ σχηματίση,
 ὅποιοι τοῦς πικραλουθοῦσε, τὴ χειρότερη
 γι' αὐτοῦς ἰδέα.....

Ἦσαν Σεπτέμβριος τοῦ 1922 ὅταν ἐμεῖς
 μερικὸι νέοι, ξυληήταμ' ἀπ' τὴ νύκτα κι' ἀπ'
 τὸ λήθαργον σὺν ὅ τοῦο εἶχαμε πικραθῆ. Ἐ-
 δαμε τὴ κατὰστασι αὐτῆ, κι' ἐκκεφθήκαμε
 πῶς τὸ μόνον κατὰλληλο μέσο γὰ νλ ξυληήσω-
 με τὴ κλημισμένη φιλολογία, και γὰ ν' ἀνεβῶ-
 σωμε σὲ ψηλότερη ἠθικὴ στρώματα δλους τοῦς
 νέους, ἦταν ἡ ἔκδοσις περιοδικῶν.

Παλαίψιμος, ἕνα δλόκληρο χροῖον, ἐναντίον
 χιλίων ἐμποδίων. Ἰστέρη ἀπὸ τότους κό-
 πους και τόσα προκλήματα τὸ κίτρωθῆταμ'
 ἐπὶ τέλους, κι' ἔστι σᾶς πικρυστιάζωμε σήμερα
 τὴν «Ἀθηνᾶ» μας γὰ νλ διαλύση τὴν ἀμύ-
 σφιρα της ἠθικῆς καταπτώσεως, και νλ δη-
 μιουργήτη ἀνλ ἐκείνης μὲ ἄλλη αἰθρία, κα-
 θαρῆ, τὴν ἀμύλη τῆς ἀνωτέρας ἠθικῆς,
 Κάθε νέος ἔμπορεῖ νλ ἐκφράση μέσα ἀπὸ τίς
 στήλες τοῦ φύλλου μας κίθε του ὄμορφη ἰδέα.
 κίθε του σκίψι ἠθικῆ, κίθε του αἰσθημα ἰδα-
 νικὸ κι' ὄρατο. Μέσα ἀπὸ τίς στήλες τῆς
 «ΑΘΗΝΑΣ» θὰ κίλλιεργηθῆ κίθεφιλολογικὸ
 ταλέντο, θ' ἀναδειχθῆ ἡ δύναμις ποῦ ἔχει
 καθ' ἕνας νλ γράφη, θ' ἀποδειχθῆ πόσο καθ'
 ἕνας ἐργάζεται. Στὸ δρόμο ποῦ χαράσσει ἡ
 «ΑΘΗΝΑ», ἐλπίζομε πῶς κίθε νέος θὰ τὴν
 ἀκολουθήση. Ὁ δρόμος της αὐτὸς εἶναι ὀ-
 σκολος και με ἐμπόδια, τὰ ὅποια πρέπει νλ

ὄμορφηθῆ. Κάθε νέος, πρέπει νλ τὴ βοηθῆ
 ση ὅσο μπορεῖ! Νλ ἐπιδεθῆ σὴ φιλολογία τό-
 σο, ὅτε νλ ἀναδείξῃ ἕνα ὄμορφο ἔργο, μετ'
 ἀπ' τίς στήλες τοῦ περιοδικῶν. Νλ κίμη
 προταγάντα γὰ τὴ διάδοσι τῆς «ΑΘΗΝΑΣ».

Ἄλλα ὄχι μόνο οἱ νέοι, μετ' και ἡ νέες και ἡ
 Κοινωνία δλό εἰρη. Ἡ Κοινωνία μας θὰ
 δεῖξῃ τῶρι τὸ ἐνδιαφέρον ποῦ ἔχει γὰ τοῦς
 μίλλοντας νλ τὴν ἀντικαταστήσουν. Μετ' τὴν ἠ-
 θικῆ και ὄλιτῆ της ὄποιστήρησι—και μόνο
 μ' αὐτὰ—θλ μᾶς βρηθῆτη νλ τριβήξωμε
 μετρωτὰ σὲ ὄμορφο ἔργο μας και θὰ ἐπιλη-
 ρώσωμε τὸ τίπο κίλλινδισαεῖση σκίτο μας.

Ὅσοι λάβουν τὸ φύλλο μας, ἄς μᾶς στείλουν
 ἀμέσως τὴ συνδρομῆ των. Πίλι ὅσοι τὸ ἐπι-
 στρέψουν γὰ τὸν ἕνα ἢ γὰ τὸν ἄλλο λόγο—εἴ-
 τε ἐπειδὴ δὲν ἀρέσκονται σὴ φιλολογία, εἴτε
 γιὰ δὲν ἔχουν τὸ μικρὸ ποτὸ τῆς συνδρομῆς—
 τοῦς πικρακίλωμε νλ μᾶς τὸ γυρίτουν ἀμέ-
 σως, γὰ νλ μπορέσωμε νλ τὸ διαθέσωμε ἄλ-
 λοῦ.

Και τῶρι λίγα ἀκόμη ἰβγία γὰ τοῦς νέους.—

Ἐμπρὸς δλοι μας! Ἄς ξυληήσωμ' ἀπ' τὸ
 λήθαργο, και με μόνη τὴ σκίψι της κίλλιτε-
 ρεῦσεως μας, ἄς προτιποθῶμε νλ πετάξωμε
 πρὸς ἕνα ὄψηλότερο πνευματικὸν ἐπίπεδο. Ἄς
 ἀφήσωμε τὰ ὄλιτῆ συμπίρνοντα, τοῦς χίμερπῆς
 και ὄλιτῆς πόθους, κι' ἄς βαδίσωμε με βῆ-
 μα σταθερὸ και γαργῶ, τὸ δρόμο ποῦ βγίξει
 σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο. Ἄς βαδίσωμε τέλος τὸ
 δρόμο τῆς δουλειᾶς, ποῦ θλ βελεπώτη τὴ θῆσι
 μας ἀπέναντι τῆς κοινωνίης. Ἡ «ΑΘΗΝΑ»
 ἄς εἶναι ὁ ὄδηγὸς μας—τοῦ τ' ὄνομά της συμ-
 βολίζει τὴ θεᾶ τῆς σοφίης—ἡ «ΑΘΗΝΑ» με
 σῆμα τὴ δουλειᾶ!

Ἐμπρὸς και πάντα Ἐμπρὸς!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄν και ἔίρωμε πῶς ὄλ προσκρού-
 σωμε σὴ γνωστῆ μετροποροσύνη τῶν
 δικηγόρων τῆς πόλεως μας κ. κ. Ε.
 Τσιρομανίκη και Ν. Κορωνίκι, θεω-
 ροῦμεν καθῆκον μας ἱερὸ νλ τοῦς εὐχα-
 ριστήσωμε γὰ τὴν εὐγενῆ και σθεναρῆ
 ὄποιστήρησι ποῦ μᾶς παρέσχον γὰ τὴν
 ἔκδοσι τοῦ περιοδικῶν μας.

Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ ἐν κίτω νλ εὐ-
 χαριστήσωμε και ἄλλους ἐξ ἔσου συμ-
 βαλλόντας σὴν ἔκδοσι τοῦ περιοδικῶν
 μας.

Τύπος: Γ. Γεωργιανίκι και Σίας

